ग्रय काएवशाखायां पाठविशेषः ॥

१ [स्कोतो] - ५ [दुल्का] - ११ [रात्रिः] - १६ ॥१-१६॥ १७ - - वन्स्य-त्रंयः शान्तिः शान्तिरेव शान्तिः ॥१७॥ १८-२४ -प्रृणुयाम श्रार्दः श-तम् ॥१८-२४॥॥ अनुवाके चतुर्विशतिः॥॥ इति काण्वीयायां वातसनेयसंक्तितायां षठ्त्रिंशोऽध्यायः॥३६॥॥

I. a. देवस्य वा सवितुः प्रस् । b. ग्रादंदे नारिर्सि ॥१॥ युज्जते मनं उत युं ॥१॥

श्रीगणेशाय नमः (1.) । का॰ [६६.१.३.] देवस्य वेत्यभ्रिमादायौद्धम्बर्री वैकद्वतीं वार्तिमात्री७ सव्ये कृता दिन्नणेनालभ्य जपित युज्जत॰ इति । उद्घम्बर्तात्रत्यां विकङ्कततत्रत्यां वा क्स्तप्रमाणामभ्रिं देवस्य वा नारिरसीति मल्लेणादाय
वामक्स्ते तां कृता दिन्नणक्स्तेन स्पृष्टा युज्जते मन इति मल्लं जपतीति सूत्रार्थः ॥
देवस्य वा । श्रभिदेवत्यं यजुः । के (2.) श्रभे सिवतुर्देवस्याज्ञायां स्थितो॰श्चिनीवीक्रभ्यां पूज्जो क्स्ताभ्यां वामाददे गृह्णामि वं च नारिरित्त स्वीनाम्नी भवित्त ॥
युज्जते मनः । व्याख्याता [५.१८.] ॥१॥१॥

a. देवी बावापृथिवी मुखस्यं वामुख शिर्री राध्यासं देव्यर्जने पृथिव्याः । b. मखायं वा मखस्यं वा शीर्जि ॥३॥

यावापृथिवीदेवतं यतुः ब्राक्ती गायत्री ॥ का॰ [६६.१.८.] मृदमाद्ते पिण्ड-विदेवी यावापृथिवी इति । अध्युर्देवीति मल्लेण विषणं (४) मृत्पिण्डमादते पिण्डविदिति (५) पाणिभ्यां गृह्णाति दिल्लाणः (६) साभिरिति लभ्यतऽइति सू-त्रार्थः ॥ मल्लार्थस्तु हे देवी देव्यौ दीप्यमाने यावापृथिवी यावापृथिव्यौ अयास्मिन्दिने पृथिव्याः देवयत्रने देवा इत्यत्ते अत्रेति देवयत्रनस्थाने मखस्य यत्तस्य शिरो राध्यासं साध्येयम् राध साध संसिद्धौ । महावीरो यत्तशिरः । किं कृता वां युवां यावापृथिव्यौ आद्यिति शेषः दिवांऽशं त्रलं पृथिव्यंशं मृद्रमाद्यित्यर्थः । एवं यावापृथिव्यौ प्रार्थं मृद्रमाह् मखाय हे मृत् यत्ताय वां गृह्णामि । एवं सा-